

δύο τούτων γλωσσῶν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πόλει ἰδρύσατο, καὶ μυριάδας βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ διδακτικῶν ἐκτυπούμενων ἐκεῖσε διεσκορπίσε καὶ διασκορπίζει ὁσημέραι εἰς τὰ πλήθη τῶν Ἀσίων χριστιανῶν κατὰ τε τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην, οἵτινες δι' ἄλλειψιν τοιούτων ἐπλανῶντο ἕως ἐσχάτων εἰς βαθύτατον ζόφος ἀμαθείας. Ὁ πατριάρχης Κύριλλος συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν ἀρχιερέων ἐκείνων οὓς ἐθεώρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐμπρέποντας εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα. Καὶ ἂν πάντες οἱ ἐν Τουρκίᾳ ἱεράρχαι ἐπραττον ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῶν ὑπ' αὐτῶν ποιουμένων ὅσα καὶ ὁ πατριάρχης Κύριλλος, τὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἤθελον εἶναι βεβαίως πολὺ κρείττονα.

Ἐκ τῆς μακρᾶς εἰσαγωγῆς ἣν προέταξεν ὁ Κ. Α. Κλεόπας, εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ψαλμῶν, ἐπείσθημεν ὅτι ὁ πατριάρχης Κύριλλος, ἀναβείς εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦτον τὴν ἐκδοσιν τοῦ πονήματος τοῦ ἀοιδίμου Ἀνθίμου, ἐξελέξατο ἄνδρα ἱκανώτατον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν φιλογενῇ καὶ εὐσεβῇ αὐτοῦ προαίρεσιν. Ὁ Κ. Κλεόπας φαίνεται κάτοχος πολλῶν γνώσεων, πολὺς περὶ τὴν θεολογίαν καὶ ἐγκρατὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀξιοσημείωτος δὲ καὶ ἡ τυπογραφικὴ ἐκτέλεσις. Ἡ Ἑρμηνεία τῶν Ψαλμῶν εἶναι τετυπωμένη μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ τέχνης ὅπως καὶ τὰ ἀξιολογώτερα προϊόντα τῶν Ἀθηναίων πιεστηρίων, ἐπὶ χάρτου λαμπροῦ, καὶ εἰς σχῆμα μεγαλῆτερον τοῦ τῆς Πανδώρας.

Εἴθε δίδωσι πρὸς ἡμᾶς συνεχῶς ἀφορμὰς οἱ ἐν Τουρκίᾳ κληρικοὶ καὶ λοιποὶ ὁμογενεῖς νὰ ἐκφράζωμεν δημοσίᾳ πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ φιλοτίμους ἀγῶνάς των!

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

—ο—

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΛΑΜΙΑ. Πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀνηγγείλαμεν τὴν μέλλουσαν ἐκδοσιν ἐν Λαμίᾳ ἐφημερίδος πολιτικῆς. Ταύτης τὸ πρῶτον φύλλον ἔδημοσιεύθη τὴν 21 τοῦ λήξαντος Ἀπριλίου. Ὁ συντάκτης καὶ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἁγνῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων ἐπάλασσε πρὸς πολλὰς δυσκολίας ἵνα φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του. Εἴθε ὁ Φάρος τῆς Ὀθρυος διασκορπίζων τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πέραν τοῦ ὅρου εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ ὁποίου ἔττητε τὴν ἑδραν αὐτοῦ, διατηρήσῃ ἀκοίμητον ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς ὁμογενοῦς τὸ Σφοδρὸν ἐκείνο ὃ ἐνέγραψεν ἐν τῇ κεφαλίδι αὐτοῦ· «Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ Πάτρας φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμῶς λέγω».

ΧΑΡΤΗΣ ΕΚ ΞΥΛΩΝ. Ἴδου καὶ νέα μεταμόρφωσις τῆς ὕλης, ἡ μᾶλλον ἀνύψωσις ὕλης ταπεινῆς εἰς βαθμὸν ἀνώτατον δόξης. Καὶ τῶντι, δὲν εἶναι θαυμαστή ἡ μεταβολὴ ξύλου εἰς χαρτίαν προωρι-

σμένον νὰ διαιωὺν τὰ ἴχνη τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας; Κατὰ τινὰ νέαν ἐφεύρεσιν καὶ τὰ κοινότερα ξύλα ἀπαλύνονται, μεταβάλλονται εἰς χάρτην καὶ ἐκτυποῦνται.

Χάρτης προτέτι κατασκευάζεται καὶ ἐκ τῆς σπογγώδους, καὶ ἐλαφρᾶς, καὶ εὐφλέκτου ὕλης, ἣτις σχηματίζεται διὰ τῆς συσφύσεως διαφόρων φυτικῶν ὕλων, καὶ τὴν ὁποίαν tourbe ὀνομάζουσιν αἱ Γάλλοι. Καὶ δὲν γίνεται μὲν λευκὸς ὡς ὁ ἐκ τῶν ξύλων, ἀλλ' ὡς δυσδιάβρεκτος δύναται νὰ χρησιμεύῃ εἰς περιτύλιξιν ἐμπορευμάτων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΡΑΜΖΙΝΟΥ. Ἐν τῷ φυλλαδίῳ ΡΑΒ' καὶ ΡΑΘ', κατεχωρίσαμεν ἀποσπάσματα τινὰ τῆς μεταφράσεως τῆς Ῥωστικῆς ἱστορίας τοῦ Καραμζίνου, ἣν ἐπεχείρησεν ὁ Κ. Κ. Κροκιδᾶς· σήμερον δὲ δημοσιεύομεν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ καὶ τὴν ἀγγελίαν τῆς τυπώσεως τῆς μεταφράσεως ταύτης. Κρίνοντας ἐκ τῆς ἀκριθείας μετ' ἧς μετεγλωττίσθησαν τὰ ἀποσπάσματα ἐκεῖνα ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀγγελίας, γνωρίζοντες δὲ καὶ πόσους ἀγῶνας καταβάλλει ὁ μεταφραστὴς εἰς τὴν ὅσον ἐνεστὶ τελειοποίησιν τοῦ ἔργου του, συμπεραίνομεν ὅτι ἡ νεωτέρα τῆς Ἑλλάδος φιλολογία θέλει πλουτισθῇ δι' ἀξιολόγου πονήματος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΙΟΝ. Ἄν, ὡς δυσχυρίζεται ὁ Πλῖος, ἀδίκως κατέκρινεν ἡ Πανδώρα τοὺς ἐν Λονδίῳ ὁμογενεῖς διότι ἐνεγράφησαν μέτοχοι τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ὑπὸ ὅρους, τότε ἐπίσης κατέκρινεν αὐτοὺς καὶ ὁ Πλῖος. Ἡ Πανδώρα εἶπεν αὐτῷ ὅτι οἱ ἐν Λονδίῳ Ἕλληνες, θεωρήσαντες ἀναγκαῖον νὰ ζητήσωσιν ὅσον ἐνεστὶ πλειοτέρα ἀσφαλείας διὰ τὰ κεφάλαιά των, προέτειναν ὅρους ἀντιθαίνοντας εἰς τὸν περὶ τῆς ἐταιρίας νόμον. Ὁ δὲ Πλῖος, μὴ ἀρνούμενος ταῦτα, προσθέτει ὅτι, «ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῶν μετόχων ἕκαστος δύναται ἵνα προτείνῃ ἐλευθέρως τὴν ἑαυτοῦ γνώμην». Ἀπλάδῃ ὁ Πλῖος χρώμενος ἀλλοίως λέξεσιν ἀναγνωρίζει μετὰ τῆς Πανδώρας ὅτι αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις ἦσαν ἄκαιροι, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσιν ἐν Λονδίῳ ἀλλ' ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει. Μήπως κατεκρίναμεν τοὺς ὁμογενεῖς διότι ἐπρονόησαν περὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων; ἢ μήπως ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει δὲν θέλωμεν φροντίσει νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αὐτὰ, καὶ καταδειξῇ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως ὅρων τινῶν τοῦ νόμου; Ὑπὲρ τῶν λονδινείων ἐνστάσεων, ὑπὲρ τινῶν τουλάχιστον ἐξ αὐτῶν, πρῶτοι ἡμεῖς θέλωμεν συνηγορήσει, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Πλῖος ὁμολογεῖ· διότι αἱ πρὸ τῆς συγκροτήσεως ταύτης παρατηρήσεις βεβαίως βλάπτουσιν.

Ἡ ἐκφραστὴς ἄρα ὑπὸ τῆς Πανδώρας γνώμη δὲν εἶναι ἰδέξ μόνων τῶν συντακτῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ συντάκτου τοῦ Πλῖου.